

Er du rigtig klog???

”SE, HER ER ET BILLEDE AF EN VINDER,”

siger du med armene jublende over hovedet i frokoststuen, denne situation klarede jeg bare så godt, jeg er bare så stolt af dette, nu skal I høre, hvor klog jeg blev..... “

Er det sådan, I deler jeres erfaringer, eller er det blot et ønske, du har for dig og dine samarbejdspartnere ?

Tænk, hvis man havde rum og rammer, hvor man vidste, at når man slog ud med armene på denne måde, blev man modtaget af andre med gode ører og holdningen: ”Glæder mig til at lytte, for det bliver jeg klog af, og så kan der være en risiko for, at jeg også lige bliver smittet af det gode humør”. Måske behøver det ikke at blive så kraftigt som det med de løftede arme, men tænk, hvilket resultater, stemninger og effekter vi kunne skabe inde i os selv, med andre og i en organisation.

Vaner, kultur, moral og jantelov gør, at vores måde at dele erfaring og læring på, ofte er at dele bekymringer, fiaskoer eller nederlag; og størstedelen af tiden taler vi om det, der *ikke* virker – det kan vi sagtens blive klogere af....

Men min pointe er, at vi skal vide, at vi har et valg til også at tale sammen om det, der virker, det tror jeg nemlig på, at vi bliver meget klogere af, ligesom jeg også tror på, at det er er, visdommen er gemt ... og igen en risiko for at bringe energi og fremadrettethed ind i snakken.

Hvordan kan den gensidige læring og refleksion blive noget, der angår os alle i dagligdagen, ud fra det behov, at vi ofte bliver stillet udfordringer, som vi ikke har de fornødne erfaringer eller aktuel viden til at håndtere. Vi kan ikke nå at komme på kursus, eller der ikke er penge til dette, og vi kan heller ikke nå at læse bøger og tykke manualer. Ofte er der viden og erfaringer, som vi har brug for lige omkring os med de mennesker vi er omgivet af, hvis de fortæller os dette - fordi vi kan ikke gætte os til, hvad de andre er dygtige til og sommetider tager det for lang tid at opdage det.

Hvem har ansvaret for bringe disse snakker frem ? - Er det dig, der skal starte med at spørge til andres erfaring og viden, eller er det de andre, der skal starte med at lytte med anerkendende øre til dig. Vælg at starte med de gode mennesker, som du ved vil give dig chancer, og som tør at eksperimentere i form og holdninger.

En start kunne være, hvis en flok mennesker, der havde fået en opgave, tager en runde og spørger, tidsforbrug 30 sek til hver:

” Hvilke erfaringer kan du bidrage med, og hvilke muligheder for læring ser du?” Måske ville man opleve et øjeblik panik i sine tanker, vride sig lidt rundt i stolen, måske nå at tænke, at det ikke er vigtigt, det, som man vil byde ind med, men tænk, hvad det vil betyde for vores effektivitet, hvad det vil betyde for vores klokketid, at vi fik denne indsigt på et øjeblik.

Ofte taler mennesker om, hvad de ikke vil være med til, og hvad de ikke dur til, og det er jo dybest set dybt uinteressant for andre, fordi det altid lukker ned for processen og for fremtiden. Vi kan også komme til at bruge et sprog om, hvad vi skal, burde og blive nødt til, og så kan det sommetider være svært at få lettet sig fra stolen. Men ved at sætte sig et perspektiv på, hvad jeg lige præcis kan til denne opgave, skaber det klarhed for andre om, hvad jeg vil og gør med opgaven. Med dette engagement finder man ofte modet til også at turde sætte sin læring i spil og skaber derved en dyb interesse for at være med.

Så derfor er det vigtigt i enhver gruppe af mennesker at vide, hvad gruppen indeholder, så alle har klarhed over, hvad gruppens ressourcer og kapacitet er, hvor højt på skalaen den fælles motivation er, og hvor dygtige vi ønsker at blive tilsammen. Dette skaber ofte en tilstand af åbenhed og et gåpåmod til at klare mange ting.

At tale om hvad vi kan, og hvad vi er gode til, er for mange mennesker meget uvant, normalt er det kun til ansættelsessamtalen, at vi præsenterer vores bedste sider ud af vores mund, og det giver altid et sug i maven og til tider en smule usammenhængende sætninger, fordi vi ikke har erfaringerne til at tale om ens egen genialitet. Så skal man også i gang med de svage sider, og der plejer jeg altid at sige, at jeg overhovedet ingen svage sider har, men til gengæld en masse træningsområder og nogle af dem er livsvarige – men dette var et lille sidespring.

Måske skulle man bare starte træningen med sine tanker, tænk, hvis du hver dag, inden lagde dig til at sove, stillede spørgsmålet : ”Hvad er jeg blevet god til i dag”, så kan du opnå hvad dagens erfaringer giver til morgendagens visdom. Måske bliver dette så interessant, at du har lyst til at gøre det med din kollega og starte morgenen med: ”Hvor klog blev du i går ”. I vil sikkert trække en smule på smilebåndet, men det tager man i hvert fald ikke skade af, men tænk, hvis du kunne bruge din kollegas læring og bare ikke havde opdaget den. Denne læring vil ca. tage 1 min om dagen, og måske kunne du blive rigtig klog af dette.